

Μετὰ βεβαιότητος χερούμεν οὗτος τῆς ἀδυναμίας καὶ
εὐφραδίας L.

U ανοικτὸ, ὁμογενὲς, φερόμεν ὑπερβολικῶς, καὶ

$$(*) \quad Lu = - \sum_{i,j=1}^n (a_{ij} u_{x_i})_{x_j}$$

ὅπου $a_{ij} \in C^\infty(\bar{U})$, ὁμογενῆς εὐφραδίας

0 L εἶναι εὐφραδίας : $B[u, u] = B[u, u]$

Τότε ἔχεται:

Θ1 | λ_k ἰδιότητες τῆς L εἶναι πραγματικαὶ καὶ

$$0 < \lambda_1 \leq \lambda_2 \leq \dots \leq \lambda_k \rightarrow \infty.$$

Υπάρχει ὁμοκατασκευαστὴ πρόση $\{w_k\}_{k=1}^\infty$ γὰρ $L^2(U)$

ὅπου $w_k \in H_0^1(U)$ καὶ ἰδιότητα λ_k εἶναι.

$$\left. \begin{aligned} Lw_k &= \lambda_k w_k, & \bar{U} \\ w_k &= 0, & \partial\bar{U} \end{aligned} \right\}$$

Πηδ. 0 $S = L^{-1}$ εἶναι φερόμενος, δεξιόστροφος, ὑπερβολικῶς
εὐφραδίας $S: L^2(U) \rightarrow L^2(U)$, (βλ. Ἐννοεῖται γὰρ
τὰ ὑποθέτα).

Πηδ. 0 L ὑπερβολικῶς καὶ τὴν coercivity (δηλ $\gamma=0$):
Περίττω, τὸν εὐφραδίας:

$$\|S\|_{L^2}^2 \leq B[u, u]. \quad \text{Ἄρα } \circ \quad L^{-1} \text{ ὑπάρχει.}$$

Από τις εδωμένες προϋποθέσεις: $a_{ij}(x) = \delta_{ij}$

οπότε $Lu = -\Delta u$ και $B(u, v) = \int_{\Omega} \nabla u \cdot \nabla v$

Λήμμα 1. Έστω $\lambda = \inf_{\substack{u \in H_0^1(\Omega) \\ u \neq 0}} \frac{\int_{\Omega} |\nabla u|^2}{\int_{\Omega} u^2}$. $\nabla \text{ τότε}$

$\exists w \in H_0^1(\Omega)$ τέτοια $\lambda = \frac{\int_{\Omega} |\nabla w|^2}{\int_{\Omega} w^2}$.

Απόδ: Έστω $\lambda = \inf_{\substack{u \in H_0^1(\Omega) \\ u \neq 0}} I[u]$, $I[u] = \frac{\int_{\Omega} |\nabla u|^2}{\int_{\Omega} u^2}$.

Έστω ακολουθία $\{u_k\}$, $u_k \in H_0^1(\Omega)$ $I[u_k] \rightarrow \lambda$.

Κανονίζουμε ποίω ώστε $\int_{\Omega} u_k^2 = 1$, άρα $\int_{\Omega} |\nabla u_k|^2 \rightarrow 1$.

Συνεπώς $\|u_k\|_{H_0^1(\Omega)} \leq C$ και άρα υπάρχει υποακολουθία

την όποια λανθία $\{u_{k_j}\}$ (1) $u_{k_j} \xrightarrow{H_0^1(\Omega)} w \in H_0^1(\Omega)$.
(2) $u_{k_j} \xrightarrow{L^2} w$

Από (1) $\Rightarrow \int_{\Omega} |\nabla w|^2 \leq \liminf \int_{\Omega} |\nabla u_k|^2$
 $= \lim \int_{\Omega} |\nabla u_k|^2 = \lambda$.

Από (2) $\Rightarrow \int_{\Omega} w^2 = 1$.
Συνεπώς $I[w] \leq \lambda$

Από τον ορισμό του λ προκύπτει εξω:

$$\lambda = \bar{I}[w] = \frac{\int |\nabla w|^2}{\int w^2} \quad \square$$

Λήμμα 2 Η $w \in H_0^1(\Omega)$ είναι ακρόσημο όταν και

$$(3) \quad \begin{cases} -\Delta w = \lambda w, & \Omega \\ w = 0, & \partial\Omega \end{cases}$$

Απόδ. Έστω $\varphi \in C_c^\infty(\Omega)$ τυχαίο. Τότε έχουμε

$$\text{ότι} \quad I[w + \varepsilon\varphi] \geq I[w] \quad \forall \varepsilon \geq 0, \text{ άρα}$$

$$\left. \frac{d}{d\varepsilon} I[w + \varepsilon\varphi] \right|_{\varepsilon=0} = 0.$$

$$\frac{d}{d\varepsilon} I[w + \varepsilon\varphi] = \frac{d}{d\varepsilon} \frac{\int |\nabla(w + \varepsilon\varphi)|^2}{\int (w + \varepsilon\varphi)^2} = \frac{d}{d\varepsilon} \frac{\int |\nabla w|^2 + 2\varepsilon \int \nabla w \cdot \nabla \varphi + \varepsilon^2 \int |\nabla \varphi|^2}{\int w^2 + 2\varepsilon \int w\varphi + \varepsilon^2 \int \varphi^2}$$

$$= \frac{(2\varepsilon \int |\nabla \varphi|^2 + 2 \int \nabla w \cdot \nabla \varphi) \cdot \int (w + \varepsilon\varphi)^2 - (2\varepsilon \int \varphi^2 + 2 \int w\varphi) \cdot \int |\nabla(w + \varepsilon\varphi)|^2}{(\int (w + \varepsilon\varphi)^2)^2}$$

$$\Rightarrow \left. \frac{d}{d\varepsilon} I[w + \varepsilon\varphi] \right|_{\varepsilon=0} = \frac{2(\int \nabla w \cdot \nabla \varphi) \int w^2 - 2(\int w\varphi) \cdot \int |\nabla w|^2}{\int w^2}$$

Συνεπώς :

$$\left. \frac{d}{d\varepsilon} I[w + \varepsilon\varphi] \right|_{\varepsilon=0} = 0 \Rightarrow \left(\int w^2 \right) \int \nabla w \cdot \nabla \varphi - \left(\int |w|^2 \right) \int w \varphi = 0$$

$$\Leftrightarrow \int \nabla w \cdot \nabla \varphi - \frac{\int |w|^2}{\int w^2} \int w \varphi = 0$$

$$\Leftrightarrow \int \nabla w \cdot \nabla \varphi = \lambda \int w \varphi, \quad \forall \varphi \in \tilde{C}(U).$$

$$\Leftrightarrow B[w, \varphi] = (\lambda w, \varphi)_{L^2} \quad \forall \varphi \in \tilde{C}(U).$$

Παρατηρούμε ότι η παραπάνω ισχύει $\forall v \in H_0^1(U)$.

Παρατηρούμε ότι $v \in H_0^1(U)$, $\exists \varphi_k \in C_c^\infty(U)$ τέτ.

$$\varphi_k \xrightarrow{H_0^1(U)} v.$$

Τότε ισχύει :

$$(4) \quad \int \nabla w \cdot \nabla \varphi_k \, dx \longrightarrow \int \nabla w \cdot \nabla v \, dx$$

$$(5) \quad \int w \varphi_k \, dx \longrightarrow \int w v \, dx$$

Ας δείξουμε την (4): $\left| \int \nabla w (\nabla \varphi_k - \nabla v) \, dx \right| \leq$

$$\leq \left(\int |w|^2 \right)^{1/2} \cdot \left(\int |\nabla \varphi_k - \nabla v|^2 \right)^{1/2} \leq C \|w\|_{L^2} \cdot \|\varphi_k - v\|_{H_0^1(U)} \rightarrow 0$$

παρατηρούμε ότι αν δείξουμε και η (5). Έχουμε ήδη

δείξα ότι :

$$\int \nabla w \cdot \nabla \varphi_k \, dx = \lambda \int w \cdot \varphi_k \, dx, \quad \forall \varphi_k \in C_c^\infty(U)$$

Παίρνοντας ορθά και χειροτονώντας τις (4) & (5):

$$\int_U \nabla w \cdot \nabla v \, dx = \eta \int_U w v \, dx, \quad w \in H_0^1(U)$$

αυθενώς η w είναι δοθέντος άξονα τή (3).

□

Λήμμα 3 : Αν λ, w όπως πριν τότε

$\lambda = \lambda_1$ η πρώτη ιδιοτιμή και $w = w_1$ η αντίστοιχη ιδιοσυνάρτηση.

Απόδειξη Έστω (λ_k, w_k) ιδιοτιμή - ιδιοσυνάρτηση.

Τότε $-\Delta w_k = \lambda_k w_k$ οπότε πολλαπλασιάζοντας με w_k

$$\lambda_k = \frac{\int |\nabla w_k|^2}{\int w_k^2} = \int [w_k].$$

Επειδή $\Delta w = \lambda w, \quad u$ το λ είναι ιδιοτιμή
 $w = 0, \quad \partial u$

και επειδή το λ είναι το ελάχιστο δυνατό
των $\int [u]$, η λ πρέπει να είναι η μικρότερη
ιδιοτιμή $\lambda = \lambda_1$ και $w = w_1$ □

Παρατήρηση : Αντι δείκx οφθαλμoς έχoντε

ση $w_k \in C^\infty(U) \quad \forall k=1, 2, \dots$

Λήμμα 4 Η w_1 δείχνει ότι λ_1 είναι λ_1 πρώτος
και είναι απόδειξη.

Απόδειξη Καθόλου $\|w_1\|_{L^2} = 1$. Είναι $w_1 \in H_0^1(\Omega)$

$w_1^+, w_1^- \in H_0^1(\Omega)$. Οπότε :

$$\begin{aligned} \lambda_1 &= \int_{\Omega} |\nabla w_1|^2 = \int_{\Omega} |\nabla w_1^+ + \nabla w_1^-|^2 = \int_{\Omega} |\nabla w_1^+|^2 + \int_{\Omega} |\nabla w_1^-|^2 \\ &\geq \lambda_1 \int_{\Omega} (w_1^+)^2 + \lambda_1 \int_{\Omega} (w_1^-)^2 = \lambda_1 \int_{\Omega} w_1^2 = \lambda_1. \end{aligned}$$

Για να συμπάει αυτό, υποχρεωτικά έχω ότι

$$\int_{\Omega} |\nabla w_1^+|^2 = \lambda_1 \int_{\Omega} (w_1^+)^2 \quad \& \quad \int_{\Omega} |\nabla w_1^-|^2 = \lambda_1 \int_{\Omega} (w_1^-)^2$$

οπ.
$$\lambda_1 = \frac{\int_{\Omega} |\nabla w_1^+|^2}{\int_{\Omega} (w_1^+)^2} = \frac{\int_{\Omega} |\nabla w_1^-|^2}{\int_{\Omega} (w_1^-)^2}$$

Συνεπώς w_1^+ και w_1^- είναι ιδιοσυναρτήσεις αντίστοιχα λ_1 .

$$\begin{cases} Lw_1^{\pm} = \lambda_1 w_1^{\pm}, & \Omega \\ w_1^{\pm} = 0, & \partial\Omega \\ w_1^+, w_1^- \in C^{\infty}(\bar{\Omega}). \end{cases}$$

Αν $w_1^+ > 0$ τότε $w_1^- \equiv 0$ στο Ω .

και αντίστροφα $w_1^- > 0$ \Leftrightarrow $w_1^+ \equiv 0$ στο Ω .

Οπότε είτε $w_1 = w_1^+$ ή $w_1 = w_1^-$. οπότε έχει σταθερό πρόσημο.

Εστω λ_1 εστω 2 ιδιοσυναρτήσεις των ιδιοτιών λ_1 , τις $w_1, \tilde{w}_1 \geq 0$

Με $c \in \mathbb{R}$ τέτοια ώστε $c = \frac{\int w_1}{\int \tilde{w}_1} > 0$

Εστω ότι $\int (w_1 - c\tilde{w}_1) dx = 0$

Όπως η συνάρτηση $w_1 - c\tilde{w}_1$ είναι επίσης ιδιοσυνάρτηση της ιδιοτιμής λ_1 και αντιστοίχως έχει σταθερό πρόσημο ή είναι $\equiv 0$. Ανι των τελευταίων οφείει $\Rightarrow w_1 = c\tilde{w}_1$. Αρα λ_1 είναι ζαφή ιδιοτιμή. □

Βάζοντας τα 4 Απλάτα μαζί έχουμε δείξει:

Θ1] Εστω $-\Delta u = \lambda u$ στο Ω
 $u = 0$, σε $\partial\Omega$.

πρώτα ιδιοτιμών. Τότε η πρώτη ιδιοτιμή λ_1 υπολογίζεται

$$\lambda_1 = \inf_{\substack{u \in H_0^1(\Omega) \\ u \neq 0}} \frac{\int |\nabla u|^2}{\int u^2} = \inf_{\substack{w \in H_0^1(\Omega) \\ w \neq 0}} \frac{\int |\nabla w|^2}{\int w^2}, w_1 \in H_0^1(\Omega)$$

όπου w_1 η πρώτη ιδιοσυνάρτηση. Η w_1 είναι και ιδιοσυνάρτηση (στην ιδιοτιμή λ_1) και κρατάει πάντα πρόσημο.

Τὰ ἴδια ἀπαιτήματα ἢ τὰς θ1 ἰσχυρῶν
 καὶ γὰρ πειρῶν πᾶς ὁ τεστὸς $-\Delta u$
 ἀπαιτῶν ἢ τῶν (αὐτῶν) τεστῶν Lu
 εἰς (*) οὐκ εἶναι. (1). (P. Φυλάκης 4 Αξιώσεων
 ἢ Evans θ.2 γὰρ § 6.5.1).

Εἶναι πᾶσι ἐνδεχόμενον ὅτι παρὰ τὰ ἀπαιτήματα
 ἰσχυρῶν καὶ οὐκ ὁ τεστὸς Δu εἶναι ἀπαιτούμενος:

Ἐστω :

$$Lu = - \sum_{i,j} a_{ij} u_{x_i x_j} + \sum_i b_i u_{x_i} + cu$$

ὅπου $a_{ij}, b_i, c \in C^\infty(\bar{U})$, U ἀκέραιον, φραγμένο, ἑνδιάστατον
 καὶ ∂U οὐλοῦ. Ἀκόμη $c \geq 0$. Τότε :

Θ1 Ὁ L εἶναι τῶν πρώτων ἰδιοτήτων πραγματικῆς καὶ
 $\text{Re } \lambda > \lambda_1$ γὰρ καὶ ἄλλῃ ἰδιότητι. Ἡ λ_1 εἶναι
 ἀνήκει καὶ ἡ ἀντίστοιχη (πρώτη) ἰδιοσυνάρτησις w_1
 εἶναι θετικῆς ἐπὶ U .

Ἡ ἀπόδειξις εἶναι ἰδιαίτερα τεχνικὴ καὶ ὅτι τὰς
 ἀποδείξεις. Εἶναι πάντως εἰς Evans : § 6.52, 53.